

Indonesia

Country Profile

INDONESIA

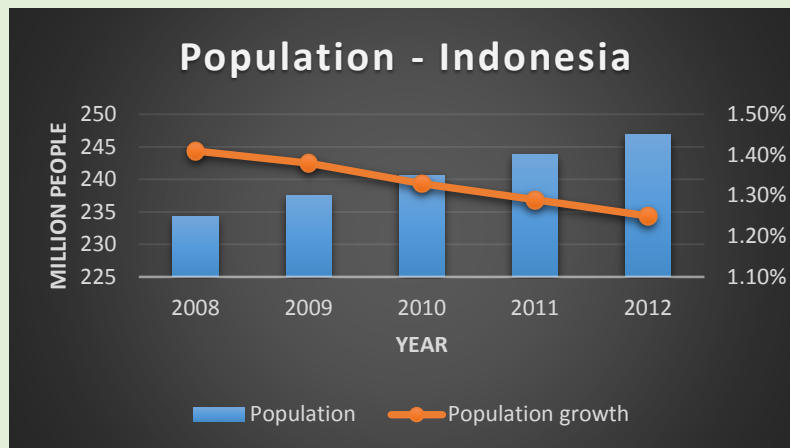
CONTENT

- GEOGRAPHY
- DEMOGRAPHICS
- GOVERNMENT
- ECONOMIC
- SWOT ANALYSIS
- OUTLOOK

เมืองหลวง	จาการ์ตา (Jakarta)
ธงชาติ	
ภาษาราชการ	ภาษาราชการและภาษาประจำชาติ ได้แก่ ภาษาอินโดนีเซีย หรือ Bahasa Indonesia
ที่ตั้ง	อยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยตั้งอยู่บนเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างมหาสมุทรแปซิฟิกกับมหาสมุทรอินเดีย และเป็นสะพานเชื่อมระหว่างทวีปเอเชียกับออสเตรเลีย ทำให้อินโดนีเซียสามารถควบคุมเส้นทางการติดต่อระหว่างมหาสมุทรทั้งสอง ผ่านช่องแคบที่สำคัญต่างๆ เช่น ช่องแคบมะละกา ช่องแคบซุนดา และช่องแคบลีอมบอก ซึ่งเป็นเส้นทางขนส่งน้ำมันจากตะวันออกกลางมายังประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก
พื้นที่	ทั้งหมด 1,904,569 ตารางกิโลเมตร แบ่งเป็นพื้นดิน 1,811,569 ตารางกิโลเมตรและพื้นน้ำ 93,000 ตารางกิโลเมตร
ชายแดน	ติดกับติมอร์ตะวันออก 228 กิโลเมตร ติดกับมาเลเซีย 1,782 กิโลเมตร ติดกับปาปัวนิวกินี 820 กิโลเมตร
ภูมิอากาศ	เป็นประเทศที่มีเส้นผ่านศูนย์สูตรลากผ่านกลางประเทศ จึงทำให้มีอากาศร้อนทั้งปี และเป็นเกาะซึ่งล้อมรอบด้วยผืนน้ำจึงทำให้มีความชื้นสูงตลอดปี
ทรัพยากรธรรมชาติ	อินโดนีเซียเป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรสำคัญประกอบด้วย น้ำมัน ปิโตรเลียม ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน ดีบุก ทองแดง นิกเกิล บ็อกไซต์ ทอง เงิน และแร่เหล็ก นอกจากนี้ อินโดนีเซียมีทรัพยากรป่าไม้ถึงร้อยละ 59 ของพื้นที่บนพื้นดินทั้งหมด ทรัพยากรประมงจำนวนมาก ซึ่งยังไม่ได้รับการสำรวจ
สิ่งแวดล้อมที่เป็นประเด็นสำคัญในปัจจุบัน	การตัดไม้ทำลายป่า มลพิษทางน้ำจากการปล่อยของเสียของโรงงานอุตสาหกรรม มลพิษทางอากาศในเขตเมือง ควันและหมอกควันจากไฟป่า
จำนวนประชากร (2012)	246.9 ล้านคน

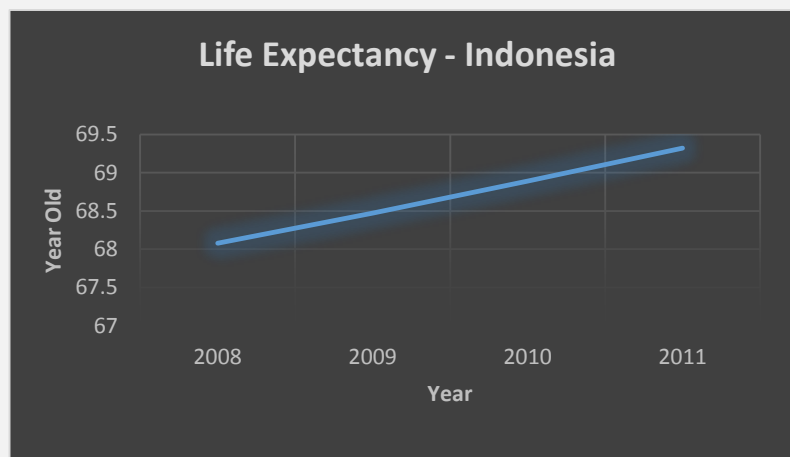
อัตราการเพิ่มขึ้นของ
จำนวนประชากร
(2012)

จากปี 2008 ถึง 2012 อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรคิดเป็นร้อยละ 1.33 ข้อมูลจาก World Bank ตามกราฟด้านล่างพบว่าอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรอินโดนีเซียมีแนวโน้มลดลงทุกปี

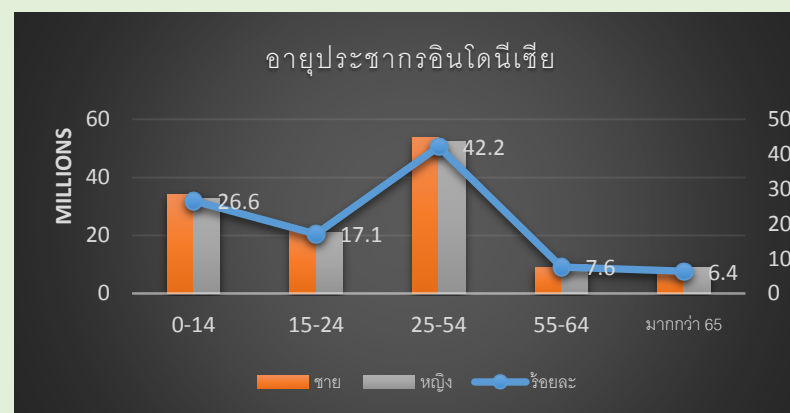
อายุคาดเฉลี่ย(life
expectancy)

ในปี 2011 ประชากรประเทศบรูไนมีอายุคาดเฉลี่ย 69.32 ปี เพิ่มขึ้นจากปี 2008 ร้อยละ 1.8

เพศและอายุประชากร
(2012)

อายุเฉลี่ย 28.9 ปี (ชาย 28.4 ปี หญิง 29.5 ปี)

อัตราการเกิด (2012) 17.38 คน ต่อประชากร 1,000 คน ต่อปี

อัตราการตาย (2012) 6.31 คน ต่อประชากร 1,000 คน ต่อปี

อัตราการตายของทารกแรกเกิด (2012)	26.06 คนต่อเด็กเกิด 1,000 คน ต่อปี
อัตราการคลอดบุตร	2.2 คน ต่อผู้หญิง 1 คน
สัญชาติ	ชาวอินโดนีเซีย (Indonesian)
กลุ่มชนพื้นเมือง	ชาวจีนร้อยละ 74.7 ชาวมุสลิมร้อยละ 13.6 ชาวอินเดียน 8.9 อื่นๆ ร้อยละ 2.8
ศาสนา	อิสลาม ร้อยละ 87 คริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ ร้อยละ 6 คริสตจักรคาทอลิก ร้อยละ 3.5 ฮินดู ร้อยละ 1.8 พุทธ ร้อยละ 1.3
การเมืองการปกครอง	อินโดนีเซียมีระบบการปกครองแบบสาธารณรัฐ โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุขและ หัวหน้าฝ่ายบริหารรัฐธรรมนูญ
ระบบกฎหมาย	อิงกฎหมายโรมัน-ดัตช์ แต่ดัดแปลงโดยแนวความคิดของคนท้องถิ่น และโดยประมวลกฎหมายพิจารณาความอาญาใหม่ ไม่ยอมรับอำนาจการตัดสินภาคบังคับของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ
เงินสำรองระหว่างประเทศ (International Reserves)	ในปี 2012 อินโดนีเซียมีเงินสำรองระหว่างประเทศ 110.1 พันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ
งบประมาณ	งบประมาณรายได้ 164 พันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ งบประมาณรายจ่าย 180.9 พันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ (2012 est.)
Investment (gross fixed):	ร้อยละ 33.2 ของ GDP (2012 est.)
Taxes and other revenues:	ร้อยละ 18.7 ของ GDP (2012 est.)
สกุลเงิน	รูเปียห์ (Rupiah) เป็นสกุลเงินของประเทศอินโดนีเซีย * 1,000 รูเปียห์ เท่ากับประมาณ 3 บาท ธนบัตรที่พิมพ์ออกใช้ในปัจจุบันมีฉบับละ 1,000 รูเปียห์, 2,000 รูเปียห์, 5,000 รูเปียห์, 10,000 รูเปียห์, 20,000 รูเปียห์, 50,000 รูเปียห์และ 100,000 รูเปียห์

อัตราแลกเปลี่ยน
(Exchange rates)

ปี : อัตราแลกเปลี่ยน รูเปียห์ (Rupiah) ต่อหนึ่งเหรียญดอลลาร์สหรัฐ

2012 : 9,386.6

2011 : 8,770.43

2010 : 9,090.4

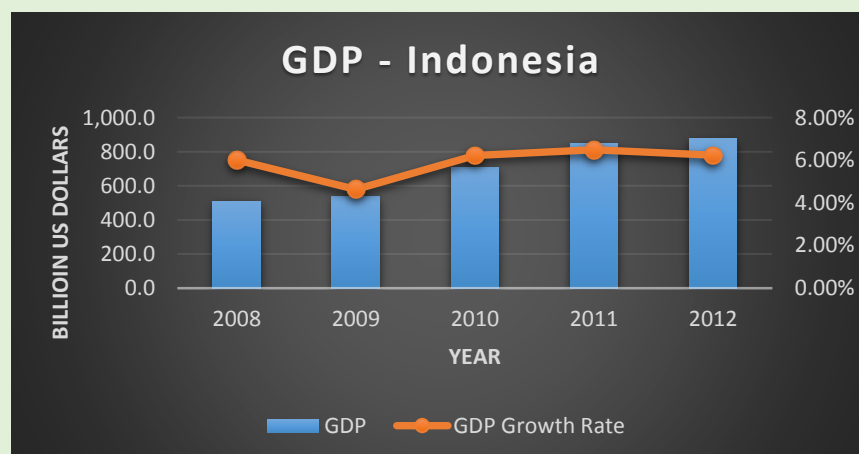
2009 : 10,389.9

2008 : 9,698.9

ผลิตภัณฑ์ในประเทศ
(GDP in current US
dollars)

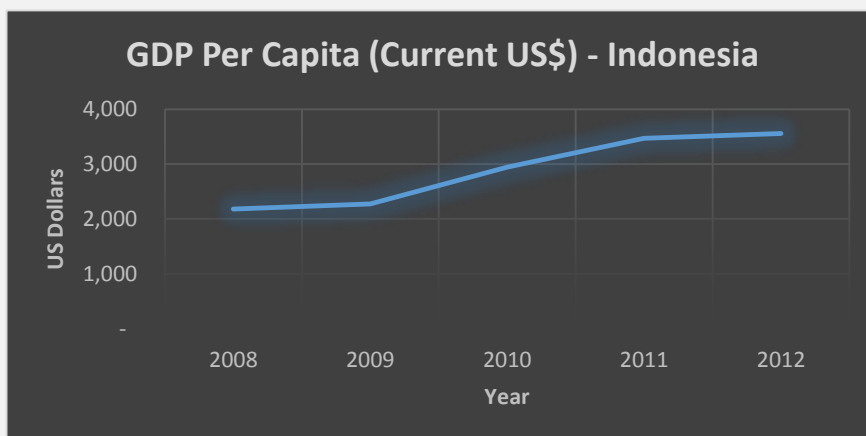
ในปี 2012 GDP ของประเทศอินโดนีเซียเท่ากับ 878 พันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ

โดยมีอัตราเติบโต (GDP Growth Rate) เฉลี่ยห้าปีย้อนหลังจาก 2008-2012 เท่ากับร้อยละ 5.92

รายได้ต่อหัว (GDP per capita)

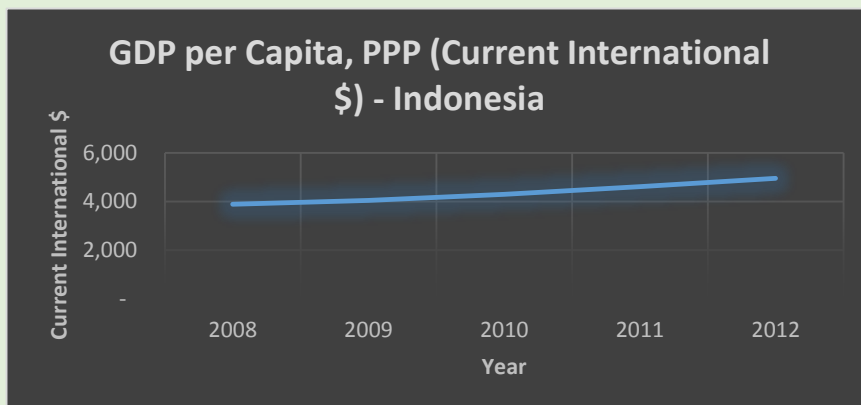
ในปี 2012 อินโดนีเซียมีรายได้ต่อหัว 3,556.8 ดอลลาร์สหรัฐเพิ่มขึ้นจากปี 2008 ร้อยละ 63

GDP per capita,

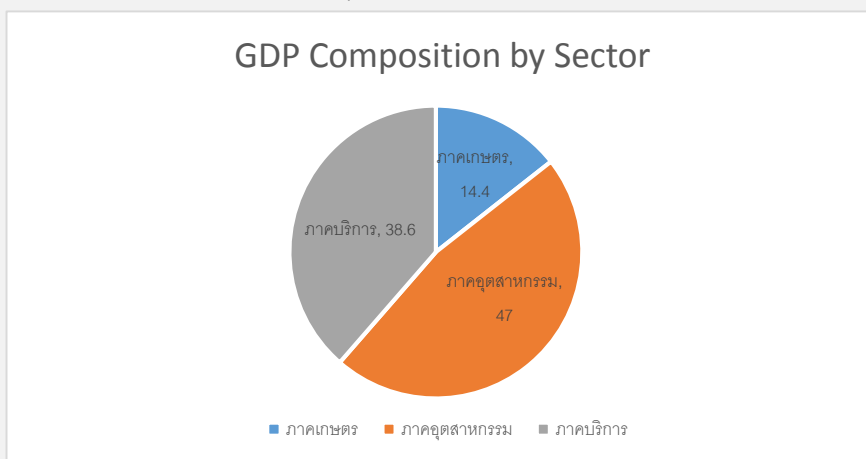
4,956 Current International \$

PPP (Current International \$, 2012)

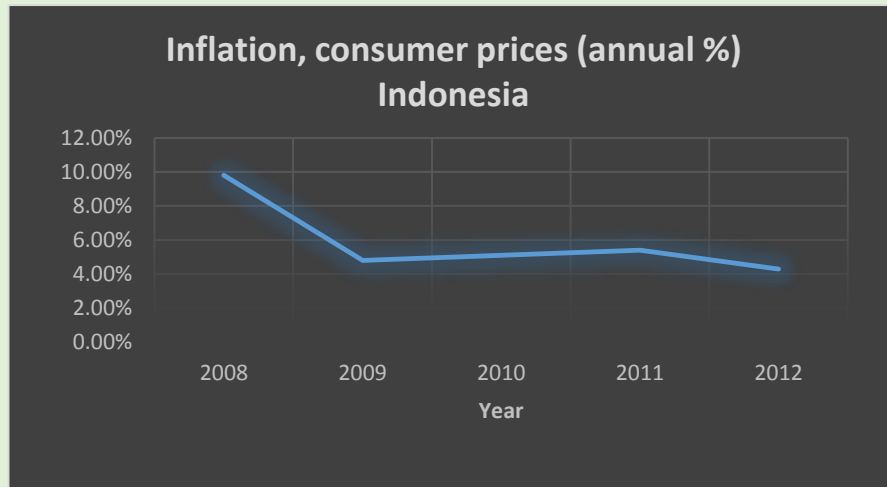
GDP composition by sector

ภาคเกษตรร้อยละ 14.4 ภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 47 ภาคบริการร้อยละ 38.6

อัตราเงินเฟ้อ (%
Inflation)

อินโดนีเซียมีอัตราเงินเฟ้อในปี 2012 ลดลงจากปีที่แล้วอยู่ที่ร้อยละ 4.3 จากฐานข้อมูล IMF พบว่าอัตราเงินเฟ้อของอินโดนีเซียลดลงเกือบทุกปีตั้งแต่ปี 2008

หนี้สาธารณะ

ในปี 2012 อินโดนีเซียมีอัตราหนี้สินต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติสาธารณะประมาณร้อยละ 24 โดยมีสัดส่วนดุลการให้กู้ยืมสุทธิต่อการกู้ยืมสุทธิติดลบร้อยละ 1.6 ของ GDP

มูลค่าหุ้นในตลาด
หลักทรัพย์ (Market
Capitalization)

ข้อมูลจากฐานข้อมูล World Bank ดังแสดงในกราฟ พบว่ามูลค่าหุ้นในตลาดหลักทรัพย์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2008 โดยในปี 2012 มูลค่าหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ประมาณสามแสนเก้าหมื่นล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปี 2008 ประมาณร้อยละ 300

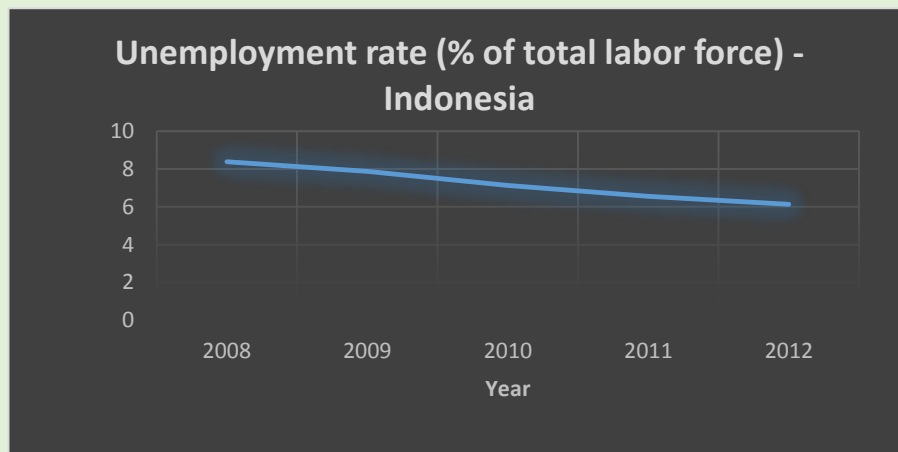
มูลค่าการซื้อขายรวม
ในตลาดหลักทรัพย์
(Stock Traded)

จากฐานข้อมูล World Bank ปี 2012 มูลค่าการซื้อขายรวมในตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซียมีมูลค่าประมาณเก้าหมื่นล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐลดลงจากปี 2011 ประมาณร้อยละ 34

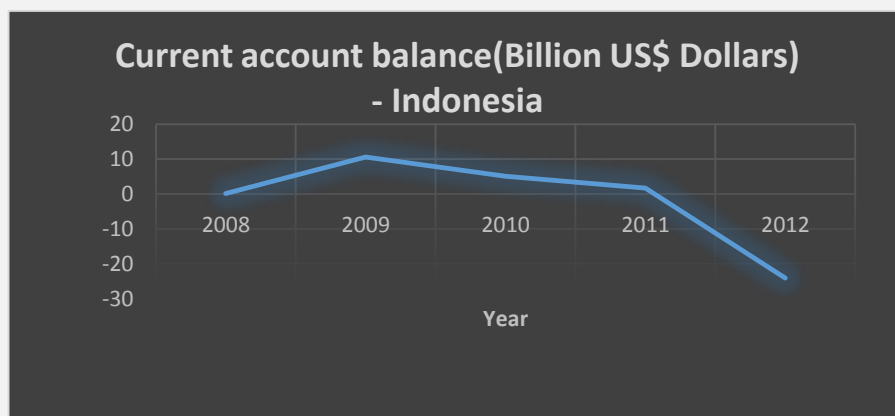
อัตราคนว่างงาน
(Unemployment
rate, % of total labor
force)

ในปี 2012 ข้อมูลจาก IMF พบว่าอัตราคนว่างงานในอินโดนีเซียเท่ากับร้อยละ 6.14 โดยมีอัตราการว่างงานลดลงจากปี 2018 ร้อยละ 2.25

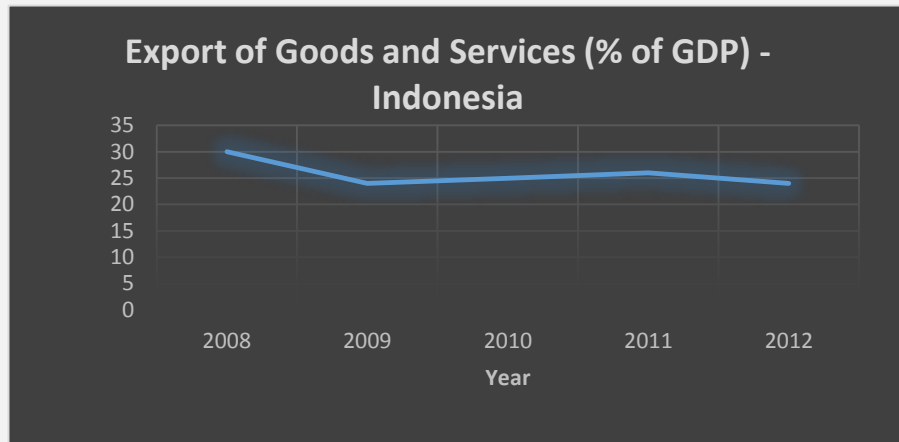
ดุลบัญชีเดินสะพัด
(Current account
balance)

ในปี 2012 อินโดนีเซียมีดุลบัญชีเดินสะพัดติดลบ 24 พันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ โดยข้อมูลจาก IMF พบว่าดุลบัญชีเดินสะพัดของอินโดนีเซียลดลงอย่างต่อเนื่องและรุนแรงที่สุดในปี 2012 โดยลดลงร้อยละ 1,532 เมื่อเทียบกับปี 2011

มูลค่าการส่งออกของ
ผลิตภัณฑ์และบริการ

ในปี 2012 มูลค่าการส่งออกของผลิตภัณฑ์และบริการมีมูลค่าร้อยละ 24 ของ GDP จากกราฟพบว่า
มูลค่าการส่งออกของสินค้าและบริการมีแนวโน้มค่อนข้างคงที่โดยมีอัตราเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 25.8

มูลค่ารวมการส่งออก
(2012)

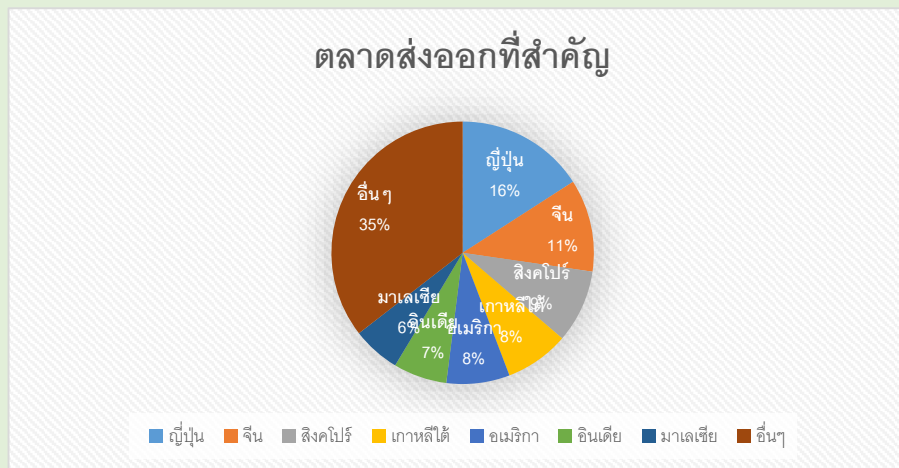
187 พันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก (2012)

น้ำมันและก๊าซ เครื่องใช้ไฟฟ้า ไม้อัด สิ่งทอและยาง

ตลาดส่งออกที่สำคัญ
(2012)

อินโดนีเซียส่งออกสินค้าไปประเทศญี่ปุ่นมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 16 รองลงมาคือประเทศจีนร้อยละ 11

มูลค่ารวมการนำเข้า
(2012)

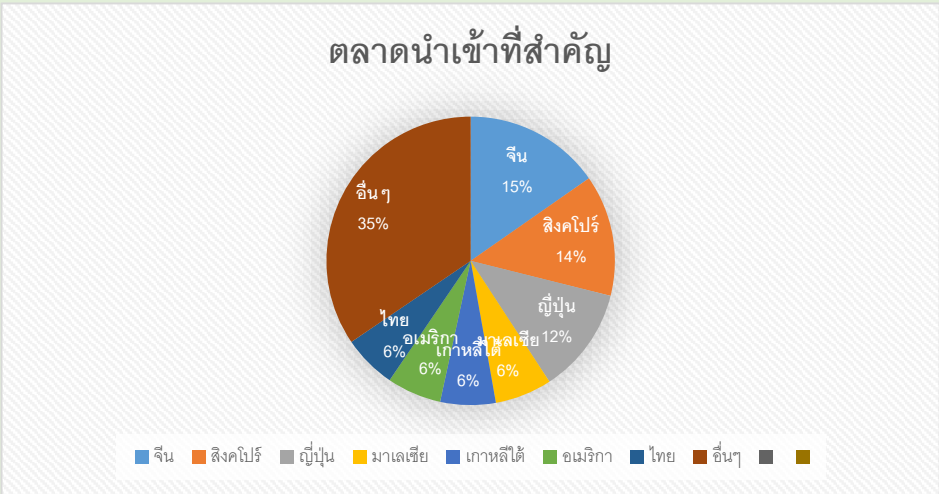
178.5 พันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า

เครื่องจักรและเครื่องมือ สารเคมี น้ำมัน และอาหาร

แหล่งนำเข้าที่สำคัญ
(2012)

อินโดนีเซียนำเข้าสินค้ามากที่สุดจากประเทศจีน สิงคโปร์ และ ญี่ปุ่น ตามลำดับ

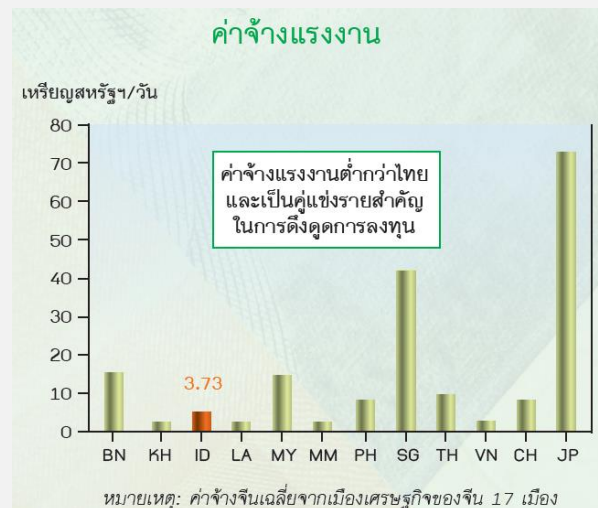
SWOT Analysis

การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน (SWOT Analysis)	
จุดแข็ง <ul style="list-style-type: none">เป็นตลาดใหญ่ มีจำนวนประชากรประมาณ 240 ล้านคนหรือครึ่งหนึ่งของประชากรทั้งหมดใน ASEANประชากรที่มีฐานะดีมีจำนวนร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีกำลังซื้อสูงมากและนิยมสินค้าที่มีคุณภาพเป็นประเทศที่มีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์และหลากหลาย เช่น น้ำมัน ถ่านหิน แร่ธาตุ และก๊าซธรรมชาติ เป็นต้นมีจำนวนแรงงานมากและค่าแรงถูกมีระบบทางการเงิน (ธนาคาร) ที่ค่อนข้างแข็งแกร่ง	จุดอ่อน <ul style="list-style-type: none">ประชากรส่วนใหญ่มีฐานะยากจนลักษณะภูมิศาสตร์เป็นหมู่เกาะซึ่งมีอยู่ถึง 17,508 เกาะและมีความกระจัดกระจายกฎหมายและกฎระเบียบบางอย่างไม่มีความชัดเจนและโปร่งใสระบบราชการที่มีกระบวนการที่ซับซ้อนและยุ่งยาก อีกทั้งยังมีปัญหาเรื่องการคอร์รัปชันในระบบราชการระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานยังไม่พัฒนาเท่าที่ควรยังขาดการเชื่อมโยงกัน ส่งผลต่อต้นทุนค่าขนส่งสินค้า
โอกาส <ul style="list-style-type: none">ปริมาณความต้องการสินค้าและบริการสูงเนื่องจากมีจำนวนประชากรมาก สินค้าที่ผลิตได้ บางประเภทไม่เพียงพอต่อความต้องการและต้องนำเข้าอัตราการเรียกเก็บภาษีนำเข้าจากไทยค่อนข้างต่ำอินโดนีเซียมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับสูง ส่งผลให้ความต้องการในตัวสินค้าสูงขึ้นเปิดโอกาสให้นักลงทุนต่างชาติลงทุนได้สัดส่วนร้อยละ 100 ของการลงทุนทั้งหมด อาจมีข้อจำกัดในการลงทุนในบางธุรกิจ	อุปสรรค <ul style="list-style-type: none">มีการกำหนดมาตรการทางการค้า ในลักษณะที่เป็นกีดกันทางการค้าเช่น มาตรการห้ามนำเข้าใบอนุญาตนำเข้า มาตรการด้านสุขอนามัย เป็นต้นตลาดอินโดนีเซียมีการแข่งขันสูง เนื่องจากการนำเข้าของสินค้านำเข้าจากต่างประเทศเช่น จากจีน เวียดนามและอินเดีย เป็นต้นการขนส่งยังคงเน้นไปที่ทางเรือเป็นหลัก ด้วยเหตุผลด้านลักษณะประเทศที่เป็นเกาะท่าเรือยังขาดมาตรฐานในระดับสากล

Outlook

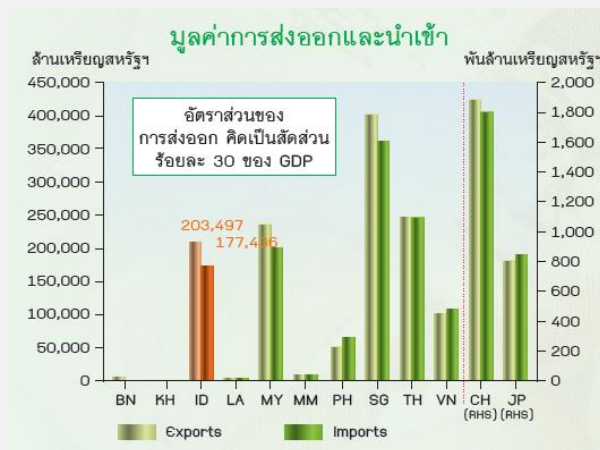
ประเทศอินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีลักษณะเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่มีความหลากหลายทางภูมิประเทศ และทรัพยากรธรรมชาติ มีจำนวนประชากรมากเป็นอันดับสี่ของโลกรองลงมาจากจีน อินเดีย และสหรัฐอเมริกา โดยอาศัยอยู่ตามเกาะต่างๆที่มีอยู่กว่า 17,500 เกาะแต่มีประชากรอาศัยอยู่เพียง 3,000 เกาะโดยรวมอยู่ในพื้นที่ 4 ส่วนด้วยกันคือ หมู่เกาะซุนดาใหญ่ หมู่เกาะซุนดาน้อย หมู่เกาะโมลุกกะ และ ปาปัว (เป็นที่ตั้งของเมืองจาการ์ตา) และยังมีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ถึงร้อยละ 40 เมื่อเทียบกับกลุ่มอาเซียน ซึ่งเป็นข้อได้เปรียบในเรื่องขนาดตลาดบริโภค อีกทั้งจากการมีจำนวนประชากรมากตลาดแรงงานจึงมีต้นทุนต่ำจากแผนภาพ 1 แสดงให้เห็นว่าอัตราค่าจ้างแรงงานโดยเฉลี่ยต่อวันอยู่ที่ 3.73 เหรียญสหรัฐซึ่งเป็นค่าจ้างที่น้อยกว่าประเทศไทยพอสมควรจึงถือได้ว่าอินโดนีเซียเป็นคู่แข่งรายสำคัญที่ดึงดูดนักลงทุนต่างประเทศในการลงทุน

แผนภาพที่ 1: อัตราจ้างแรงงานต่อวันปี 2554

ด้วยเหตุที่อินโดนีเซียมีค่าแรงราคาถูก ทำให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนและร่วมทำการค้า ทำให้ประเทศอินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีการค้ากับต่างประเทศค่อนข้างสูง อย่างไรก็ตามประเทศอินโดนีเซียกลับไม่ค่อยได้รับผลกระทบจากการหดตัวของเศรษฐกิจโลกมากนักเนื่องจากแกนหลักของเศรษฐกิจยังพึ่งพาการบริโภคที่เกิดขึ้นจากภายในประเทศ โดยในปี 2554 พบว่าประเทศอินโดนีเซียมีมูลค่าการนำเข้า 177,436 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีมูลค่าการส่งออก 203,497 ล้านดอลลาร์สหรัฐซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30 ของ GDP โดยประเทศหลักๆที่ประเทศอินโดนีเซียส่งออก 3 อันดับแรกประกอบด้วย ญี่ปุ่นมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 16 จีนร้อยละ 10 และสหรัฐร้อยละ 9 ซึ่งผู้ลงทุนส่วนใหญ่จะอยู่ในเอเชียมากที่สุด

แผนภาพที่ 2: มูลค่าการส่งออกและนำเข้าปี 2554

ถึงแม้ว่าประเทศอินโดนีเซียจะไม่ค่อยได้รับผลกระทบจากการหดตัวของเศรษฐกิจโลก อย่างไรก็ตามในไตรมาสที่ 1/2336 พบว่าเศรษฐกิจอินโดนีเซียขยายตัวต่ำกว่าธนาคารกลางอินโดนีเซียได้คาดการณ์ไว้ โดยอยู่ที่ร้อยละ 6.02 จากที่ประเมินไว้ร้อยละ 6.2 ส่งผลให้ธนาคารกลางปรับลดประมาณการการเติบโตของเศรษฐกิจอินโดนีเซียในปี 2556 เหลือร้อยละ 5.8-6.2 สาเหตุอาจมาจากการที่รัฐบาลขึ้นราคาน้ำมัน โดยราคาน้ำมันดีเซลปรับเพิ่มเป็น 5,500 รูเปียห์ (17 บาท) ต่อลิตร และน้ำมันเบนซินประเภทพรีเมียมปรับเพิ่มเป็น 6,500 รูเปียห์ (20 บาท) ต่อลิตร ทำให้อัตราเงินเฟ้อปรับตัวสูงขึ้น ผู้บริโภคมีการชะลอการบริโภคภายในประเทศลง ขณะเดียวกันตัวเลขการลงทุนจากต่างประเทศเริ่มส่งสัญญาณชะลอตัวเช่นกัน ซึ่งกระทบต่อการส่งออกที่ทำได้น้อยลง ยกเว้นการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมที่นักลงทุนนิยมได้แก่เหมืองแร่ ขนส่ง โลหะ และเคมีภัณฑ์ เป็นต้น พบว่าในไตรมาส 2/2556 มีการลงทุนอยู่ที่ประมาณ 7.17 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.9 จากช่วงเดียวกันของปีก่อนโดย อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสนใจได้ว่าในไตรมาสที่ 2 นี้พบว่าเป็นครั้งแรกที่การลงทุนในประเทศเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 59.1 และมีการขยายตัวมากกว่าการลงทุนจากต่างประเทศ

การทยอยลดการอุดหนุนราคาน้ำมันดังที่กล่าวมาข้างต้นเป็นการดำเนินการเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับรัฐบาล ขณะเดียวกันรัฐบาลหันไปแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุในด้านการพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ต้นทุนในการขนส่งเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังอาจส่งผลให้ราคาสินค้าในประเทศผันผวนตามเศรษฐกิจโลก ความอ่อนไหวทางการบริโภคนี้จะกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศอินโดนีเซียโดยตรง นอกจากเรื่องราคาน้ำมันสิ่งนี้นักลงทุนต้องตระหนักแม้จะเป็นประเทศที่เปิดโอกาสให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนได้ร้อยละ 100 แต่ยังคงต้องศึกษากฎระเบียบการค้าและการลงทุนของประเทศอินโดนีเซียที่มีเงื่อนไขเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรในประเทศ และธุรกิจที่อาจกระทบโดยตรงต่อผู้ประกอบการในประเทศ

การพัฒนาทางเศรษฐกิจจากเดิมประเทศอินโดนีเซียตั้งเป้ามุ่งสู่ 1 ใน 10 ของโลกก่อนปี 2525 ได้เกิดการชะงักเนื่องจากวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความผันผวน ประกอบกับปัญหาภายในประเทศเอง รัฐบาลอินโดนีเซียจึงเห็นว่าสิ่งเหล่านี้จะกลายเป็นอุปสรรคขัดขวางการเจริญเติบโต อย่างไรก็ตามเนื่องจากประเทศอินโดนีเซียมีจำนวนประชากรมหาศาลทำให้เกิดความต้องการของสินค้าภายในที่สูงมากเกิดเป็นตลาดใหญ่ภายในประเทศ และจำนวนประชากรที่มีมากนี้เองจะเป็นแรงงานสำคัญสำหรับการพัฒนาและขับเคลื่อนเศรษฐกิจในประเทศ ในปี 2011 รัฐบาลอินโดนีเซียได้จัดทำ “แผนแม่บทพัฒนาเศรษฐกิจอินโดนีเซีย 2011-2025” (The Masterplan for Acceleration and Expansion of Indonesia's Economic Development) หรือมีชื่อย่อว่า “MP3EI” ซึ่งจะพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจใน 6 เขตเศรษฐกิจที่สำคัญดังนี้

- เขตเศรษฐกิจสุมาตรา จะพัฒนาเป็นศูนย์กลางการผลิตและแปรรูปทรัพยากรธรรมชาติและเป็นแหล่งสำรองพลังงานของชาติ
- เขตเศรษฐกิจชวา จะพัฒนาเป็นแหล่งขับเคลื่อนอุตสาหกรรม และการบริการของประเทศ
- เขตเศรษฐกิจกาลิมันตัน จะพัฒนาเป็นศูนย์กลางการผลิตและแปรรูปด้านเหมืองแร่และเป็นแหล่งพลังงานของประเทศ
- เขตเศรษฐกิจสุลาเวสี จะพัฒนาเป็นศูนย์กลางการผลิตและแปรรูปด้านการเกษตรของประเทศ
- เขตเศรษฐกิจบาห์ลี-นุซาเต็งการา จะพัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวและผลิตอาหารของประเทศ
- เขตเศรษฐกิจปาปัว-หมู่เกาะโมลุกกะ จะพัฒนาเป็นศูนย์กลางด้านอาหาร ประมง พลังงาน และเหมืองแร่ของประเทศ

โดยจะมีโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนและสร้างการเชื่อมต่อในแต่ละเขตเศรษฐกิจ

การขนส่งต่างๆไม่ว่าจะเป็นการขนส่งทางท่าเรือ ท่าอากาศยาน ถนน หรือทางรถไฟที่ยังไม่พร้อมเท่าที่ควร โดยรัฐได้จัดสรรงบประมาณ 10.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯเพื่อแก้ไขปัญหานี้ แผนภาพด้านล่างแสดงให้เห็นการเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าของประเทศอินโดนีเซีย โดยการเดินทางและขนส่งสินค้าที่สะดวกที่สุดของประเทศจะเป็นการขนส่งทางน้ำโดยมีท่าเรือสำคัญๆอยู่ 4 แห่งคือ ท่าเรือ Tanjung Priok ท่าเรือ Tanjung Perak ท่าเรือ Belawan และท่าเรือ Tanjung Emas รองลงมาเป็นการเดินทางและขนส่งสินค้าผ่านทางท่าอากาศยานในประเทศและนานาชาติซึ่งมีจำนวนเกือบ 150 แห่ง ขณะที่การขนส่งทางถนนส่วนใหญ่จะอยู่บนเกาะชวา ซึ่งเกาะอื่นๆการเดินทางทางถนนยังค่อนข้างจำกัด

และเป็นถนนที่ยังไม่ได้ลาดยาง การเดินทางโดยรถไฟยังมีข้อจำกัดโดยมีความยาวประมาณ 6,482 กิโลเมตรเป็นเส้นทางในเกาะชวาถึง 4,684 กิโลเมตรที่เหลืออยู่บนเกาะสุมาตรา

แผนภาพที่ 3 การเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้า

ที่มา http://en.wikipedia.org/wiki/File:java_transportation_network.svg

อย่างไรก็ตามประเทศอินโดนีเซียถือเป็นประเทศที่มีระบบการโทรคมนาคมที่ดีโดยครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศผ่านโปรแกรมจันดาวเทียมปาလာปา (Palapa Satellite Programme) เฉลี่ย 159 เครื่องต่อประชากร 1,000 คน โดยมีผู้ให้บริการหลัก 3 รายคือ

- PT Telkomsel เป็นผู้ให้บริการหลักทั้งระบบพื้นฐาน (Fixed Line) และบริการไร้สายในอินโดนีเซีย
- PT Indosat ให้บริการด้านการติดต่อกับต่างประเทศทั้งในลักษณะ Switching Telecommunication ของโทรศัพท์ โทรสาร โทรเลข Telex Datapocket เครื่องข่ายดิจิตอล และ Inmarsat Global System ส่วนบริการในลักษณะ Non-Switching Telecommunication ได้แก่ Leasing Circuit, International Video Conference และเครือข่ายในการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีบริการติดต่อต่างประเทศคือ Direct International Connection ผ่านรหัส 001 ด้วย
- PT Excelcomindo Pratama เป็นผู้ให้บริการไร้สายในระบบ GSM ส่วนใหญ่เป็นการให้บริการในกรุงจาการ์ตา เกาะบาหลี และลอมบ็อก มีบริการใยแก้วนำแสงจากจาการ์ตาไปยังสุราบายา ซึ่งเป็นเครือข่ายการเชื่อมต่อที่ดีที่สุดในอินโดนีเซีย

เพื่อตอบโจทย์เข้ามาลงทุนในประเทศอินโดนีเซีย นักลงทุนชาวไทยจำเป็นต้องทำความเข้าใจในแผนแม่บทพัฒนาเศรษฐกิจ (Master Plan for Acceleration and Expansion of Indonesia Economic Growth) ที่เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเป็นสำคัญเช่น ด้านสาธารณูปโภค การคมนาคมขนส่งตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่เชื่อมโยงเกาะหลักต่างๆเข้าด้วยกัน และธุรกิจพลังงาน นอกจากนี้หากเป็นการลงทุนด้านบริการเช่นอาหาร ผู้ผลิตจำเป็นต้องให้ความสำคัญในการผลิตให้เป็นไปตามกรรมวิธีของอาหารฮาลาลซึ่งเป็นที่นิยมอย่างมากในประเทศอินโดนีเซีย ขณะที่สินค้าประเภทสินค้าประเภทอาหารสำเร็จรูปนั้นดูจะเป็นที่นิยมมากกว่าสินค้าประเภทอาหารสด โดยภาพรวมคนอินโดนีเซียเป็นชาติที่ใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสูง ซึ่งมีรายงานพบว่า ชาวอินโดนีเซียใช้จ่ายกว่าร้อยละ 51 ของรายได้ทั้งหมดเพื่อการบริโภคในชีวิตประจำวัน แต่ทั้งนี้ คนอินโดนีเซียส่วนใหญ่ยังคงค่อนข้างอ่อนไหวกับราคาสินค้า ทำให้ไม่ค่อยนิยมสินค้านำเข้าที่ราคาแพง หรือสินค้าที่มีบรรจุภัณฑ์ราคาสูง

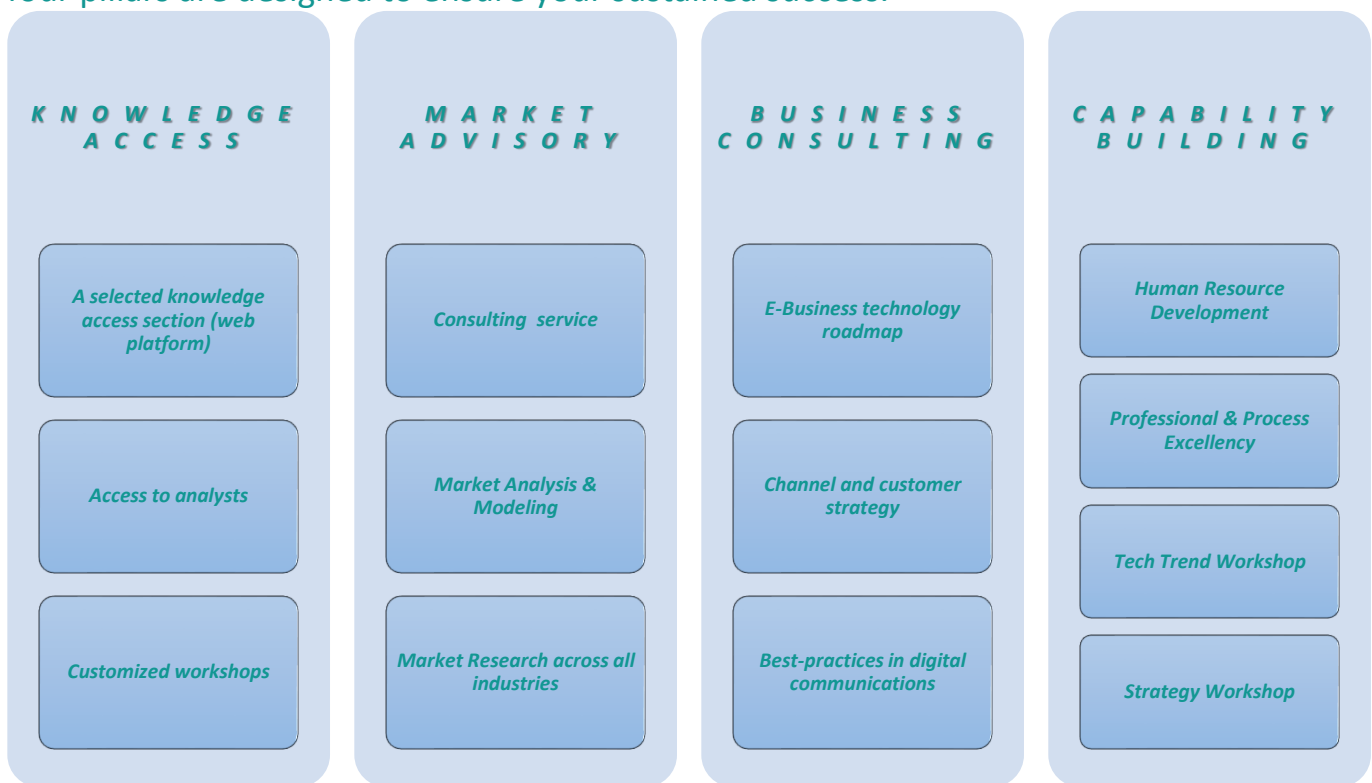
References

- <https://www.cia.gov>, CIA – World Fact Book
- <http://web.worldbank.org>, World Bank
- <http://www.imf.org>, IMF
- <http://en.wikipedia.org/wiki/Indonesia>
- www.opm.go.th/opmportal/multimedia/adisorlo/ASEAN/maket.pdf, <http://www.thai-aec.com/90>,
- http://www.asean-thailand.org/indonesia_Info.pdf
- <http://www.thaibiz.net/th/news/13397/107/>
- www.askkbank.com/WhatsHot/.../Indonesia.pdf
- http://www.dld.go.th/transfer/th1/index.php?option=com_content&view=article&id=1198:-aec&catid=66:-2555&Itemid=70
- สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับเดือนพฤศจิกายน 2556

Strategies for your success

MCKANSYS was founded by a team of consulting and research professionals with more than 10 years of experiences in the industry. Our comprehensive service offerings have been designed specifically to help you achieve your aims, which combined rich experiences and knowledge in market intelligence services and strategy development span across vertical sectors such as ICT, Healthcare, Service, Manufacturing and also public sector.

Our unique value proposition is being “**Boutique consulting and market intelligence firm**”, focusing on cutting-edge strategic model, emerging market and technology. The following four pillars are designed to ensure your sustained success.

“WE STRONGLY PROUD TO BE A TEAM OF PROFESSIONALS AND AIM TO ACCELERATE GROWTH OF YOUR BUSINESS AND LONG-TERM MUTUALLY BENEFICIAL COOPERATION”

If you have any queries, our **MCKANSYS** Team will be pleased to help: Tel: +66 2 637 9663, E-mail: info@mckansys.com

